

LIEFDESGEDICHTEN

WOUTER VAN HEININGEN

XX-XY

Colofon

Titel: XX-XY

Logo en Omslagontwerp: www.BINCreative.nl

Uitgave: www.mugbookpublishing.wordpress.com

ISBN: 978-90-821935-5-8

Inleiding

Toen ik bezig was met het samenstellen van mijn bundel 'Winterpijn' in 2014 bleek dat een aantal (liefdes)gedichten detoneerde met de rest van de gedichten in deze bundel. Ik besloot toen om voor de liefdesgedichten een aparte kleine bundel samen te stellen.

Liefdespoëzie is geen doel op zich. Bij mij ontstaat een liefdesgedicht naar aanleiding van een gebeurtenis, een idee, een herinnering of een emotie. De gedichten in XX-XY zijn in de loop van de afgelopen jaren geschreven.

Inhoudsopgave

Warme verleiding	4
Verlangen drukt het uit	5
Weet wat je lippen doen	6
Vingers	7
Ontmoeting	8
Lied	9
Geen vluchtig moment	10
Laat maar	11
Tussen jou en mij	12
Tuintafereel	13
Regen in de woestijn	14
Gewijd aan jou	15
De wandeling	16
Taal tonen	17
Genoeg ruimte	18

Warme verleiding

In deze warme verleiding
klinkt je stem, zo bekend,
als een nieuw geluid in de morgen
Je huid ademt mist

wanneer

buiten de lucht zich vormt
rond je lichaam,

de verlegenheid langzaam
optrekt,

ogen verraden wat onze
woorden denken,

een druppel komt los van een
terloopse haarlok
kent de weg langs de glooiing
van je hals

daar onder ontsteekt een koorts
van razende vlammen
de brandstof van je kloppend hart

Verlangen drukt het uit

Verlangen drukt het uit
in woorden wordt het groter
groeit het onder mijn huid
gloeit het in mijn ogen
kijkt het mij recht in de ogen

daar sta je met je grote sjaal
het meisje met de ranke lippen
likkend aan de vrijheid
zout voor de dorstige mond
water voor de droge rivierbedding

geduldig reizend naar waar je aardt
op zoek naar het gemak
van een vochtige holte
naar een tong die de woorden
likt uit je mond

Weet wat je lippen doen

Ongedwongen praten ze je zinnen
aan elkaar met een glimlach om
de hoek van elk volgend woord

in stilte valt de vorm weer op
zo sereen en uitdagend lijken
alleen je ogen, dacht ik

je hand oog coördinatie wordt
begeleid door hun beweging
je mond in dirigenten modus

als ze mij dan claimen in een
liefdevolle verovering, afwachtend
dwingend, voel ik mij zo klein

kleiner dan de muis van jouw hand
breekbaar en onstuimig, sterker nog
voel ik me met ze verbonden

Vingers

Kijk nu eens hier
tien vingers om af te likken
of anderszins van te proeven

vroeger gebruikt als aandachtvrager
of peuteraar, friemelend of
wrijvend aanwezig

nu kan ik er mee wijzen
naar jou en naar de plekken
waar je me niet verwacht

Michelangelo bracht vingers
samen, ET belde ermee naar
huis en wij, wij laten vingers

kruisen en inhaken omdat
aanraking veel meer kan zijn
dan fysiek beroeren

Ontmoeting

We praten waar
we over praten

en zien vooral
waar we naar kijken

we voelen wat we
mogen raken en
raken daarmee ons gevoel

we proeven lippen
uit een tijd waarin
voorzichtig werd gehandeld,

terrein verkend met
kleine stapjes, een brug
geopend naar vandaag

waar we staan is
waar we ons bevinden
aan de rand van een verhaal
wachtend op een verteller

Lied

Wat de muziek losmaakt
voelt als je heupen onder mijn handen
het zet de beweging in vanaf het eerste begin
maakt de belofte waar van alle woorden
die afstand en tijd wegnemen

waar danst de bevrijdende gedachte
tussen ons in of aan je zijde,
legt het ritme haar wil aan je op,
wiegen de bastonen je langzaam
in een warme droom

hoe de kou ook briest en brult
de hitte zit verpakt in vele beelden
meegedragen naar een gul theater
waar open doekjes en staande ovaties
strijden om een plekje vooraan

Wanneer het lied klinkt van zoete
herinnering, van kruidig smaken
naar meer, leg ik mijn handen
op je wangen en klinkt zacht
een eindeloos mooie melodie

Geen vluchtig moment

Dit is niet slechts
passeren, geen terloops
geworpen blik

je ogen afvegen, desnoods deppen,
aan dat ene moment,
geen vluchtig rendez vous

dit is meer dan kijken, zien
zonder ogen, weten wat blijft
en beklijft

het is niet slechts passeren,
dit is kleven en grijpen,
vasthaken met tentakels

Laat maar

Laat het maar
je vlecht zijn of
je jasje, de gespen
van je riem en de
opdruk van je shirts

laat het ook
je mondhoeken zijn
die zich vormen naar
een klinkende lach,
je haar dat altijd anders zit

laat het de gesprekken
beheersen die we voeren
en soms abrupt worden
verbroken, met telkens
andere betekenissen

maar laat het nooit
zomaar, laat maar, niet
vanzelfsprekend of
terloops, laat het maar
zijn wat het is

Tussen jou en mij

Praat niet geringschattend over de taal
van mijn mond, mijn handen
die kracht zouden ontberen

bergen heb ik verzet voor jou
luchten geschilderd in het felste blauw
het zonlicht beschreven als ware
het een pasgeborene

hou niet van me
om mijn daden,
bewonder me niet
om wie je ziet

geef me een vinger
een oogopslag, daaraan
heb ik genoeg

Tuintafereel

Hoe groen zijn je vingers?
vroeg ze en keek
verwachtingsvol naar mijn handen

de aarde onder mijn nagels
voelde aan als
de koperwieken, vluchtig passerend

mijn vingers doen niets
uit zichzelf,
de vraag moet zijn, hoe groen
zijn je gedachten?

ze raapte wat hazelnoten op
gooide ze richting de plek
waar de egels haar 's avonds
in haar slaap bespraken

ze veegde wat haren
uit haar gezicht en zei:
jij mag blijven

Regen in de woestijn

Het dorre land ligt hier voor mij
getekend door droogte na jaren
van dorst.

Diepe rafelige groeven
in de huid van moeder aarde
tekenen een wonderschoon
panorama zonder oases

Landschap met cactussen
en een droge wind die
maar niet lijkt te stoppen,
zucht naar een spatje regen

Mijn gieter kan de droogte niet
wegnemen, slechts op plaatsen
nieuw groen tot leven wekken

Gewijd aan jou

Er ligt geen deken over ons,
het matras is onaantastbaar in
haar ondersteuning.
We hoeven dan ook niks, ik
heb de schuld en jij
de mooie ogen.

Tijd is slechts een obstakel
als je tijd ervaart. Staat zij
stil dan zijn er geen regels,
ontbreken waarheid en gebod,
is er geen god die ertoe doet,
slechts jij
en ik

De wandeling

In het open veld kom je
ons niet tegen, we praten
over wandelen, hoe dat is
en zou kunnen zijn. Maar

wandelen dat doen we
nooit. Je kunt je afvragen
wat belangrijker is,
het doel of de wandeling

er naar toe. Wandelen is ook
niet meer dan van A naar B en
weer terug naar A. Zou het
dan toch de reis zijn, de wandeling

die tot nadenken zet, ons doet
verpozen, laat verlangen naar
meer of juist een excuus is
tot innig inactief beschouwen

Taal tonen

Ze praat niet zomaar, ze
praat als bloed
dat zuurstof met zich meedraagt
als brandstof voor het hart

haar woorden zijn niet slecht
gekozen, niet in haar mond gevallen
uit het niets, ze
dragen haar boodschap, haar

vragen en opmerkingen, als kristal
zo zuiver, breekbaar ook, ze
doet geen concessies, glas is
haar te dun, toonloos ook

en wie haar goed beluistert,
het oor gericht op zoveel waarheid,
kan alleen maar meezingen op haar
tonen, of mee neuriën

tot haar taal zich heeft vastgezet en
resoneert, rest slechts
het zorgvuldig luisteren
om te begrijpen

Genoeg ruimte

Dat met je haar doen
en dan weer anders.

Je mondvul vragen. Je slikt ze
in, laat me raden. Vraagt naar de
bekende weg en toont me nieuwe.

Wie raadsels maakt leeft
eenvoudig. Wie geen antwoorden
heeft, zoekt andere wegen.

Ik hou je vast in een omhelzing
langer dan gemakkelijk
aanvoelt, om door te dringen.

Samen kan ook los van
elkaar. Afstand lijkt dan een
verwijdering, er is genoeg
ruimte onder mijn huid voor twee.

XX-XY : BIJ DE MEESTE ZOOGDIEREN,
WAARONDER DE MENS,
WORDT BIJ HET GESLACHTSCHROMOSOOM
HET XY-SYSTEEM GEBRUIKT,
WAARBIJ VROUWTJES TWEE X-CHROMOSOMEN HEBBEN
EN MANNETJES EEN X- EN EEN Y-CHROMOSOOM.

